

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : στο «ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ»
 Οδός Ακαδημίας 40

Συντηρημένη χρονιάτικη : Δρ. 20.

Βρίσκεται σε όλα τα κίβρια και πουλιέται 40 λεπτά το φύλλο.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΛΑΤΕΡΝΑΣ

Στην κάμαρα μόνος τραγουδι προσμένω
 Πού γύρω τὸ σκοτός ψυχῆς θὰ σκορπίσῃ,
 Στην κάμαρα νοιώθω τὸν πόθο θαμένο,
 Λατέρνα γροικῶ. Τραγουδοὶ θάρχισῃ.

Τάπνεμα πάντα πού ἔθνος μᾶς κράζει
 Καί γύρω στοὺς δρόμους χαμοὶ προβοδάνε.
 Στὸν ξύπνο, λατέρνας ἄχος μᾶς ἀρπάζει
 Κι ἀράζει μᾶς ὅπου τῆ ζήσῃ γλεντάνε . . .

Λατέρνα, σκορπίζεις ἀγάπῃ καὶ τρέλλα,
 Τῆς ὥρας πού ὁ πόθος ἀνάρια κυλάει,
 Τῆς λύπης ξεσκίζεις τὰ δλόμαυρα βέλα
 Κι ἔ δρόμος μαζί σου καὶ κλαίει καὶ γαλαίει.

Λατέρνα, πού σέρνεις στὶς γρίλιες, στὰ τζάμια
 Ἄγόρια σὰ ρόδα, κορίτσια σὰν κρίνα,
 Πὰ πνίξε καὶ μένα τοῦ πόνου τῆ λάμια,
 Λατέρνα ! Τραγουδοὶ ζωῆς στὴν Ἀθήνα !

ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ ΠΡΟΔΟΤΗΣ

Στὸ Ζάππειο ἔλα : Προσμένω σε βράδι
 Στὰ μύρα τοῦ κήπου. Τάηδόνια θὰ σμίγουν
 Σιμά μου θὰ νοιώσῃς σὰ φρίκινο χᾶδι,
 Φωτιᾶς πού με ζώνουν, καημούς πού με πνίγουν..

Μὰ σὺ μὴ τρομάξεις κι ἀνέραστῃ τρέξε
 Σὲ ἀεθθῆ ἀγκάλῃ χαροῦμενης νιότης,
 Καινούργιες ἀγάπες καὶ ὄνειρα πλέξε,
 Καὶ γὼ συνοδὸς σου τοῦ πόθου προδότης.

ΣΥΜΦΟΡΟΜΑΝΝΑ

Δὲν εἶσουν σὺ π' ἀντίκρυσσὰ στὸ φεγγαρίσιο φῶς
 Σὰ μὴν ὑπέροχῃ ἀμαζόνα,

Δὲν εἶσουν σὺ π' ἀντίκρυσσὰ ὁ πόθος μου ὁ κρυφός
 Καὶ σοῦ ἔκλινα τὸ γόνα . . .

Ἄγγελος εἶσουν μὴ πνοή κι ὄνειραπροσευχῆ
 Μὲ μάτια πλάνα,
 Κατάρρα εἶσουν, Ἐριννὸς κι ἀνεμοστραχὴ
 Συμφορομάννα !

ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ ΣΤΟ ΜΩΛΟ

Ἄποψε στὸ λιμάνι μᾶς φεγγαροπανηγύρια
 Κι ἀποψε στὸ λιμάνι μου τῆς σκέψης μου ἡ κηδεῖα,
 Φιλιά, σφιχταγγαλιάζματα θαλασσοφεγγαρίσια,
 Κ' ἐντὸς μου στεφανώματα σὲ νεκροχαρμερία,
 Στὸ μῶλο ἀποψε ἀκίνητα ξάρτια, πανιά σὰν ἄρπες,
 Μὰ δῶ χαροσαλπίσματα στοῦ τάφου τὰ σκοτάδια,
 Παντοῦ γαλήνη, δρόσιμα ἀγγίξει μᾶς τὰ βᾶθια
 Καὶ ξύπνησα στὸ γαύγισμα σκυλιῶν πού μάλυχτοσαν.

ΖΩΗ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ

Μιὰ ζωὴ πῶχει φύγει νοιώθω πάνω σου τώρα,
 Μιὰ ξεφάντωτῃ νιότη, φῶτα, ἀστέρια σθευμένα.
 Μιὰ πνοὴ σῶχει πνίξει τῆς ἀγάπης τὰ φύθρα
 Καὶ παθᾶγγιχτῇ μνήσεις στὰ τρελλὰ περασμένα.

Μιὰ ζωὴ σοῦ γελαίει καὶ μπροστά σου δικαίανει.
 Καὶ κεντρίζει σου πάλι νέας ζήσης τὰ φύθρα,
 Μιὰ ζωὴ πῶς σὲ βρίσκει μὲ ψυχὴ κουρασμένη !
 Τῆς ζωῆς, τῆς ἀγάπης, καὶ τοῦ πόθου γεννήτρα.

ΔΥΟ ΖΩΕΣ

Σικιὲς ὄνειρων, παλιοὶ πόθοι ἐρωτικοί.
 Παιδοῦλ' ἀρχαία, μάτι' ἀπλάνευτα μεγάλα.
 Μιὰ νέα σκέψη, μιὰ ὄρμη, μιὰ μουσικὴ,
 Ὅλα βουδᾶ στοῦ λυτρωμοῦ τῆ σκάλα . . .

Μ' ἀπάνου ἀπ' ἔλα τώρα προσευχῆ,
 Δάκρυα τριγύρου, μιὰ ζωὴ χαμένη στ' ἄστρα,
 Φτερά κομμένα, γκρεμισμένη μιὰ ψυχὴ
 Καὶ ματωμένη μιὰ καρδιὰ ἀναγελάστρα.

ΔΙΘΝ. Π. ΚΟΥΚΟΡΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΦΥΛΟ

Θ' ΑΡΧΙΝΗΣΕΙ ΣΤΟ ΝΟΥΜΑ ΤΟ :

Θ ΠΛΑΪ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ Θ

Ρομάντζο τοῦ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ